

ВЕЛИКИЕ ЗЕМЛЯКИ:

представители научных медицинских школ Харькова

Микола Сергійович Бокаріус (Харківська наукова школа судової медицини)

Судова медицина — це медична наука, що являє собою сукупність знань та спеціальних методів дослідження, які використовуються для вирішення конкретних експертних завдань та питань медико-біологічного характеру, що виникають у діяльності правоохоронних органів.

Засновником та найяскравішим представником Харківської школи судової медицини по праву вважається Микола Сергійович Бокаріус, який народився 19 березня 1869 р. в Одесі у родині викладача Ришельєвської чоловічої гімназії та яку з відзнакою закінчив у 1890 р.

У 1895 р. Микола Сергійович із медалью завершив навчання на медичному факультеті Імператорського Харківського університету та був залишений на посаді ординатора факультетської хірургічної клініки. У 1897 р. Микола Сергійович обраний на посаду помічника прозектора, потім — прозектора кафедри судової медицини. У 1902 р. він захищає докторську дисертацію за темою «Кристали Флоренса, їх хімічна природа й судово-медичне значення». Це його перша фундаментальна робота, у якій М.С. Бокаріус розробив алгоритм уніфікації отриманих результатів та оцінювання біологічних речовин на місці злочину. У 1910 р., після отримання звання професора, його обрано на посаду завідувача кафедри судової медицини Імператорського Харківського університету та одночасно — завідувача кафедри судової медицини Жіночого медичного інституту. У 1913 р. М.С. Бокаріус приймає участь у створенні Інституту судової медицини. Микола Сергійович пише ряд фундаментальних праць і реалізовує прагнення встановити більш тісний контакт між судовою медициною й криміналістикою та запровадити в судовій медицині криміналістичний напрям.

У 1920 р. у складі Народного Комісаріату охорони здоров'я України створюється судово-медичний відділ, керівництво яким було доручено М.С. Бокаріусу. У 1923 р. М.С. Бокаріус очолив створений за його ініціативою Кабінет науково-судової експертизи. У 1925 р. Кабінет перетворений на Харківський інститут науково-судової експертизи. Під керівництвом професора співробітники інституту виконали понад 50 науково-дослідних робіт.

У 1925 р., враховуючи плідну наукову, педагогічну та організаційну діяльність М.С. Бокаріуса у галузі судової медицини та криміналістики, йому присвоєно почесне звання «Заслужений професор».

Микола Сергійович працював до останніх днів свого життя. 23 грудня 1931 р., після тяжкої хвороби М.С. Бокаріус помер. Відзначаючи вагомий внесок Миколи Сергійовича Бокаріуса в розвиток судової експертизи, його ім'я було присвоєно Харківському науково-дослідному інституту судових експертиз, організатором і першим директором якого він був з дня його заснування.

М.С. Бокаріус, 1908

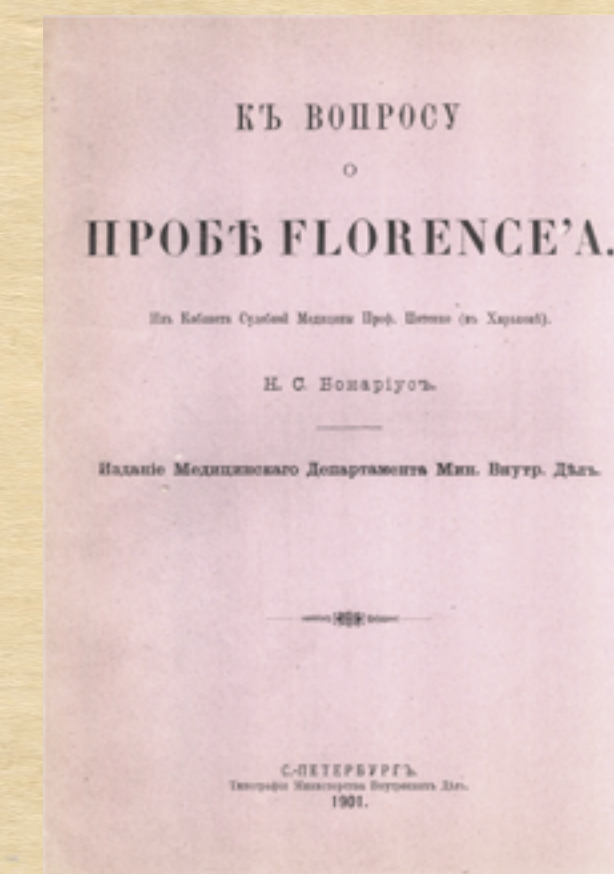
М.С. Бокаріус із колегами 1904 г.

М.С. Бокаріус із співробітниками інституту 1927 р.

М.С. Бокаріус із співробітниками інституту 1930 р.

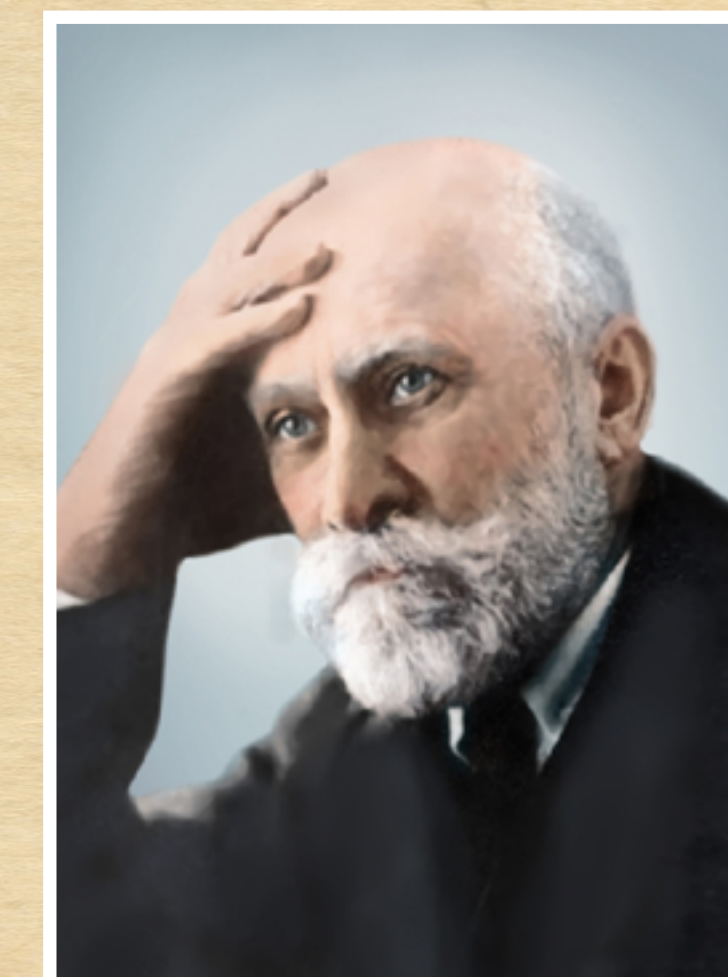
Титульний аркуш дисертації

М.С. Бокаріус на робочому місці

М.С.Бокаріус та М.М. Бокаріус в анатомічному музеї

М.С. Бокаріус (1868–1931)